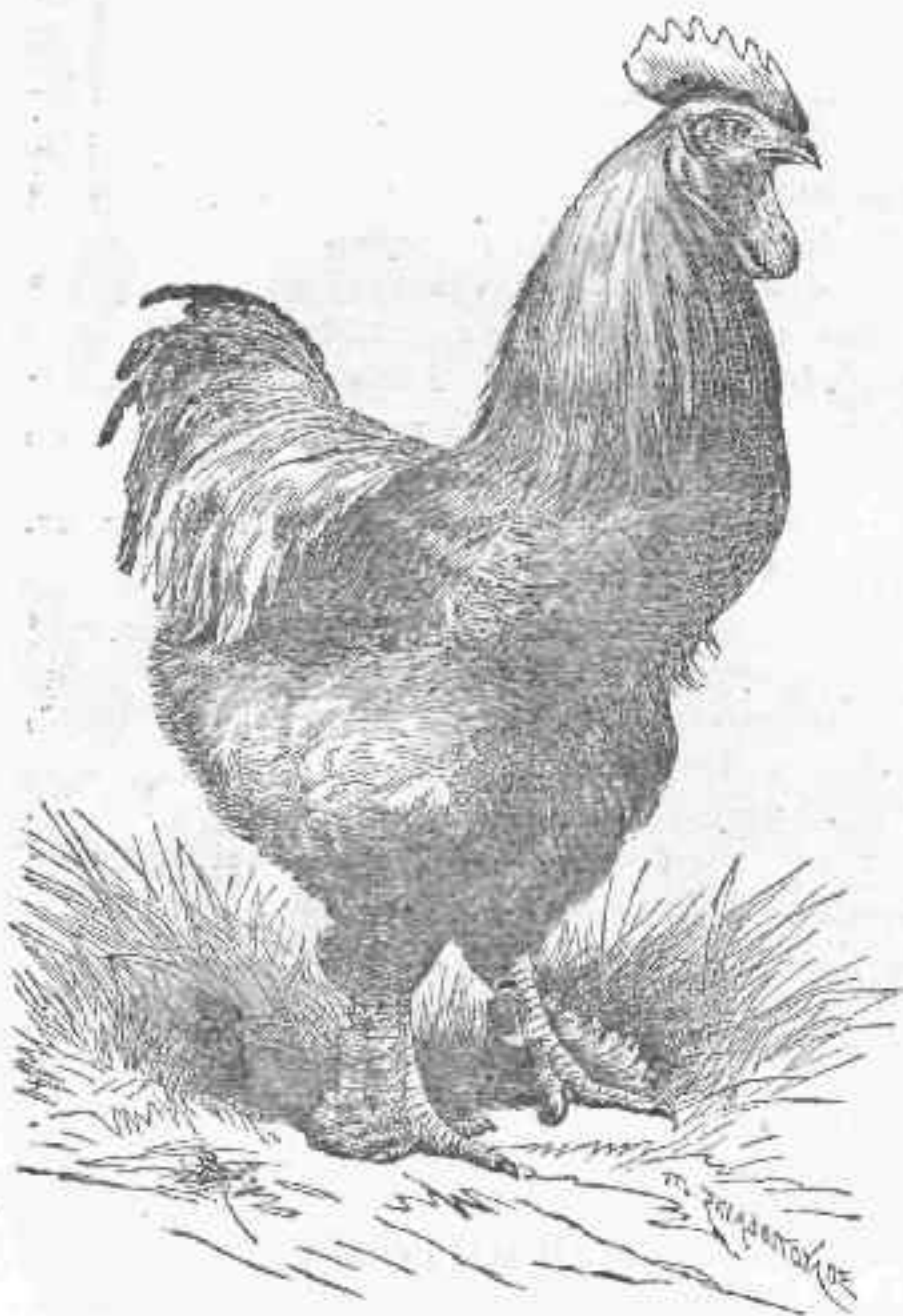

πην, καὶ τὸ κρίας αὐτῶν πολὺ νοστιμώτερον καὶ θρεπτικώτερον. Ἄν καὶ ἐκεῖ γεννῶνται ὑπὸ τῆς φύσεως ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπέρχεται ὅμως ὁ τρόπος τῆς ἀγωγῆς, ὁ ὁποῖος τὰ βελτιώνει οὐ μόνον πρὸς ὠφέλειαν τῶν μελλόντων νὰ τραφῶσιν ἀπὸ αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ βαλαντίου τῶν ἀνατροπῶν.

Εἰς τὴν βελτίωσιν δὲ ταύτην πολλὰ πρέπει νὰ συντρέξωσι, καὶ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς, καὶ τὸ μάνδρουμα, καὶ πρὸ πάντων ἡ κοινογονία, ἢ le croissement des races, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡμπορεῖς νὰ αὐτοχthonίσῃς εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα (παρκαλῶ τοὺς γραμματικούς νὰ μὴ με καλίσωσι διὰ τὴν μόνην ταύτην λέξιν τὴν ὁποίαν

Ἀλεκτρυόν.

ἐτόλμησα νὰ δημιουργήσω ἐπὶ ζωῆς μου) καὶ τὰ βώδια, καὶ τοὺς πατεινοὺς, καὶ τοὺς χοίρους καὶ τοὺς ὄνους τοῦ ἄλλου ἡμισφαίριου, εὐκολώτερον καὶ τῆς αὐτοχthonίσεως τῶν τριπεργῶν τοῦ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν κατοικοῦντος εἰς αὐτὴν Ἡπειρώτου, Μακεδόνα, Θεσσαλοῦ, Ἰωνος. Ὁ τρισέγγονος τοῦ Ἡπειρώτου, τοῦ Μακεδόνα, τοῦ Θεσσαλοῦ, τοῦ Ἰωνος, εἶναι αὐτόχθων, κατὰ προτύμην μάλιστα καὶ τοῦ ἰθαγενοῦς αὐτοῦ, ἐνὸς πλεονέει φόρου, ἢ συνεισφέρει εἰς ἀνέγερσιν τοῦ Παναπιστημίου, τοῦ Ἀρτακείου, τοῦ Ἀμαλίου, τῶν Νοσοκομείων, τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἄλλων καταστημάτων γάνει ὅμως τὴν αὐτοχthonίαν του ἐάν ποτε λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀνάγκην μικρᾶς τιμῆς δημοσίας λειτουργίας.

Ἀλλ' ἂς ἀρῇσωμεν καὶ αὐτόχθονας καὶ ἐτερόχθονας καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ βοσκήματα καὶ τὰς ὄρνιθας.

Πλὴν τῶν τρόπων τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς κοινογονίας οἵτινες, ὡς εἵπομεν, συντείνουσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κατοικιδίων ζώων, εἶναι καὶ ἄλλος τρόπος ἠθικός οὐχ ἥττον τῶν πρώτων συντελὼν εἰς αὐτὴν, ἐννοοῦμεν δὲ τὰς ἀμοιβάς. Ἐάν ὁ κτηνοτρόφος γνωρίζῃ ὅτι αἱ προσπάθειά του περὶ τὴν βελτίωσιν ταύτην θ' ἀνταμειφθῇ, δὲν ὑπάρχει ἀμφισβησία ὅτι οὐ μόνον θὰ καταβάλῃ τοιαύτας, ἀλλὰ καὶ θὰ τὰς διπλασιάσῃ. Ἰδοὺ διὰ τί εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην γίνονται συνεχῶς ἐκθέσεις κτηνῶν, εἰς τὰς ὁποίας δίδονται ἀμοιβαὶ πρὸς τοὺς παρουσιάζοντας κτήνη καλῶς ἀνατετραμμένα.

Ἐάν αἱ ἐκθέσεις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἶναι δύσκολοι ἢ καὶ ἀδύνατοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ τῶν κτηνῶν καθὼς καὶ αἱ γεωργικαὶ, βεβαίως εἶναι εὐκολώτεροι καὶ ἀπαράμιτοι. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι ἀντὶ νὰ ζητῶμεν νὰ συνιστῶμεν ἐταιρίαν ἄνευ πόρου αἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἀμα γεννηθεῖσαι, εἶναι προτιμώτερον νὰ συγκροτῶμεν κατὰ τόπους ἐκθέσεις παραγμάτων, ὧν ἔχομεν ἀρθονα τὰ στοιχεῖα, καὶ ἡ διὰ τὰς ὁποίας δαπάνη εἶναι μετριωτάτη. Οἷτω πως μόνον θ' ἀποκτήσωμεν κτήνη ἀρίστα, καὶ τὸ σημαντικώτερον θὰ μεταδώσωμεν τὰς μεθόδους εἰς τὴν μεγάλην ἀλλὰ δούλην Ἑλλάδα, ἥτις μιμνῆται τὰ καλὰ ἡμῶν μετὰ πολλῆς προθυμίας.

ΣΥΛΛΟΓΗ

λέξεων, φράσεων καὶ παροιμιῶν

ἐν χρήσει παρὰ τοῖς σημερινοῖς κατοικοῖς
τῆς νήσου Κυθέρου.

(Ἑκδότ. "Ἰδε φύλλ. 276.)

—ooo—

Ἀμπελαίτης (δ'). Εἶδος στικτοῦ.

Ἀμπελολαΐω. (ἀντὶ τοῦ ἐμβελονιάζω), τουτ. διαπρῶ τὸ νῆμα ἐκ τῆς ὁπῆς τῆς βελόνης, καὶ ἀμπελορέα, λέγεται τεμάχιόν τι νήματος ὅσον ἀρκεῖ δι' ἐναρξιν βελήματος.

Ἀμπεροκλάδι καὶ Ἀμπεροκλάδι. — Καλεῖται νόσμημα τι τῶν βρετῶν. Τὸ παρ' ἄλλοις λεγόμενον Ἀμπέλι (creûte-de-lait).

Ἀμπώθω, (ἐκ τοῦ ἀργ. ἀπώθω καὶ ἐξαπώθω) ὠθῶ εἰς τὰ ἐμπρὸς, ἢ σπρώχνω τι· ἐξ' οὗ καὶ ἀμπόστεια, ἢ ὠδιστος.

Ἀμπροδέχτης (ἀντὶ ἀμυροδέχτης) καλεῖται ὁ τόπος ὅπου συνίζονται τὰ βρόχια ὕδατα.

Ἀμυγδαλέα, ἀντὶ ἀμυγδαλέα. Τὴν αὐτὴν κατὰ ληξιν (εἰς ἑα) ἔχουν καὶ τὰ πλείστα τῶν δένδρων οἷον, Μυλέα, Συκία, Ἑλκία, Λεμονία, κ. τ. λ.

Ἀναβάλλουσα (ἡ) λέγεται τὸ ἀνωριφὲς μέρος